

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Østre Landsreti eelotsusetaotlus – Taani) – TDC A/S versus Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Kohtuasi C-327/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/22/EÜ — Universaalteenus — Artiklid 12 ja 13 — Universaalteenuse kohustuse kulude arvestamine — Artikkel 32 — Kohustuslike lisateenuste osutamise seotud kulude kompenseerimine — Vahetu õigusmõju — ETLT artikli 107 lõige 1 ja artikli 108 lõige 3 — Taanis ja Gröönimaal osutatud merehüda ja -ohutuse teenus — Siseriiklikud õigusnormid — Kohustuslike lisateenuste osutamise seotud kulude kompenseerimise nõude esitamine — Kolmekuuline tähtaeg — Võrdväarsuse põhimõte ja tõhususe põhimõte)

(2017/C 053/15)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: TDC A/S

Kostjad: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) sätteid ja eelkõige artiklit 32 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette kohustuslike lisateenuste osutamise kompenseerimise mehhanismi, mille alusel ei ole ettevõtjal õigust sellele, et liikmesriik kompenseerib kohustuslike lisateenuste osutamise netokulu juhul, kui äriühingu kasum universaalteenuse kohustuse raames osutatud muude teenuste eest on suurem kui kohustuslike lisateenuste osutamise kaasnenu kahjum.
2. Direktiivi 2002/22 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on kohustuslike lisateenuste osutamise määratud ettevõtjal õigus nende teenustega seotud netokulu kompenseerimisele liikmesriigi poolt üksnes siis, kui see netokulu on ettevõtja jaoks ebaõiglaselt koormav.
3. Direktiivi 2002/22 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt tuleneb universaalteenust osutama määratud ettevõtja netokulu kõnealuse teenuse osutamise kõigi tulude ja kõigi kulude vahest, kusjuures nende tulude ja kulude hulka on arvestatud ka tulud ja kulud, mis ettevõtjal oleks tekkinud ka ilma universaalteenuse kohustuseta.
4. Sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas käsitletavat asjaolud ei avalda see, et universaalteenuse direktiivi artikli 32 tähenduses kohustuslike lisateenuste osutamise määratud ettevõtja pakub nimetatud teenust mitte üksnes Taani territooriumil, vaid ka Gröönimaal, nimetatud direktiivi sätete tõlgendusele mõju.
5. Direktiivi 2002/22 artiklit 32 tuleb tõlgendada nii, et sellel on vahetu õigusmõju niivõrd, kui võrd see keelab liikmesriikidel panna kohustuslike lisateenuste osutamise seotud kõigi kulude või neist osa kandmise kohustuseks ettevõtjale, kes vastutab nende teenuste osutamise eest.

6. Lojaalse koostöö, võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu need, mida käsitletakse põhikohtuasjas ja millega nähakse universaalteenust osutama määratud ettevõtja eelmise majandusaasta kahjumi kompenseerimise nõude esitamise suhtes ette kolmekuuline tähtaeg, mis hakkab kulgema pädevale siseriiklikule ametiasutusele majandusaasta aruande esitamise tähtajast, tingimusel et see tähtaeg ei ole siseriiklikus õiguses analoogse nõude esitamise suhtes ette nähtud tähtajaga võrreldes ebasoodsam ega muuda direktiiviga 2002/22 ettevõtjatele antud õiguste kaitsmist praktikas võimatuks või liiga keeruliseks, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 294, 7.9.2015.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH versus Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(Kohtuasi C-355/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Direktiiv 89/665/EMÜ — Riigihanke vaidlustusmenetlused — Artikli 1 lõige 3 — Põhjendatud huvi — Artikli 2a lõige 2 — Mõiste „asjaomane pakkuja“ — Hankija poolt hankemenetlusest lõplikult kõrvale jäetud pakkuja õigus vaidlustada hilisem pakkumuse edukaks tunnistamise otsus)

(2017/C 053/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Kostjad: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Resolutsioon

Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ) artikli 1 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, et pakkuja, kes jäeti riigihankemenetlusest kõrvale hankija juba jõustunud otsusega, jäetakse ilma õigusest vaidlustada asjaomases hankemenetluses edukaks tunnistamise otsus ja lepingu sõlmimine, kui pakkumused esitasid üksnes kõnealune hankemenetlusest kõrvale jäetud pakkuja ja edukas pakkuja, ning hankemenetlusest kõrvale jäetud pakkuja väidab, et eduka pakkuja pakkumus oleks samuti tulnud tagasi lükata.

⁽¹⁾ ELT C 320, 28.9.2015.